עו: השוכר את האומנין פרק ששי בבא מציעא

עין משפט נר מצוה

רי א ב מיי׳ פ״ו מהל׳ גירושין הל׳ יב סמג עשין כ טוש״ע אה״ע סי׳ קמ סעיף ט:
רי ג מיי׳ שם הל׳ יא:
רי ד ה מיי׳ פ״ט מהל׳ שכירות הל׳ ד סמג עשין סט טוש״ע ח״מ סי׳ שלג סעיף ג:
שו ו ז מיי׳ שם טוש״ע שם סעיף ד:
שז ח ט מיי׳ שם ועיין בהשגות ובמגיד משנה טוש״ע שם סעיף ה:
יז י מיי׳ שם טוש״ע שם סעיף ז:
יח כ ל מ נ מיי׳ שם טוש״ע שם סעיף ח:

מסורת הש״ס

ט) [נקמן עח.], כ) פי׳ [ג] לחרוש מרישן ואתה מיטרח שתין יומין לחרוש, ג) [נכי׳ רש״ל], ד) [ע״ש], ה) [ע״ז עז.], ו) ר״ל שתת, ז) פ״ה שתת ידעו בשמים.

הכי השתא בשלמא אי איתמר איפכא א**התקבל לי גיטי ואשתך אמרה הבא לי גיטי** והוא אומר הילך כמו שאמרה ואמר ר״נ אמר רבה בר אבוה אמר רב משיגיע גט לידו מגורשת אלמא דאדיבורא דידה קא סמיך אי נמי ב**משהגיע** גט לידה מגורשת אלמא דאדיבורא דידה קא סמיך אלא **התם** ג**משום** דעקר שליח לשליחותי׳ לגמרי דא״ל שליח לקבלה הוינא להולכה לא הוינא איבעית אימא **האי** תנא חזרו נמי **הטעו** קרי ליה דתניא ד**השוכר את האומנין והטעו את בעל הבית או בעל הבית הטעה** אותן אין להם זה על זה אלא ה**תרעומת** ב**מה** דברים אמורים שלא הלכו אבל הלכו חמרים ולא מצאו תבואה פועלין ומצאו שדה בשהיא לחה נותן להן שכרן משלם

אין ה**הם** וה ע״ה וה א״א תירעומת.
קשה לר״י דהא ק״ל כר״מ דלמלן דינא דגרמי בהגוזל קמא (ב״ק דף ק.) ת״כ לחמלי לא יתן להם כפועל נעל כיון שעל ידו נתבטלו אותו היום וי״ל דמיירי שכשחזר כו עוד יתלוה להשתכר ומכל מקום יש עליו תרעומת שעתה לא ימצאו אלא ע״י טורח וכי מפליג בסמוך בין לא הלכו החמרים להלכו ומצאו שדה לחה הוה מצי לפלוגי אף בלא הלכו כלל בין יכולין עוד להשתכר בין מחר כו אחר שלא מצאו עוד להשתכר אלא תורחא דמילתא נקט דבהלכו לא שכיח שימצאו עוד להשתכר ואם לא הלכו מקמתא כשבא לחזור מחר מיד כעוד שימצא להשתכר: דתגר

אבל אינו דומה הבא טעון לבא ריקן עושה מלאכה ליושב ובטל ב״ר״א שלא התחילו במלאכה אבל התחילו במלאכה שמין להן מה שעשו כיצד קבלו קמה לקצור בשני סלעים קצרו חציה והניחו חציה בגד לארוג בשני סלעים ארגו חציו והניחו חציו שמין להן את מה שעשו היה יפה ששה דינרים נותן להן סלע או יגמרו מלאכתן ויטלו שני סלעים ואם [א]ו סלע נותן להם סלע ר׳ דוסא אומר ׳שמין להן מה שעתיד להעשות היה יפה ששה דינרים נותן להם שקל או יגמרו מלאכתן ויטלו שני סלעים ואם [ב]ו סלע נותן להם סלע ד״במה דברים אמורים בדבר שאין אבוד אבל בדבר האבוד שוכר עליהן או מטען ביצד מטען ה״אומר להן סלע קצתי לכם באו וטלו שתים [ג]ועד כמה שוכר עליהן עד ארבעים וחמשים זוז ׳במה דברים אמורים בזמן שאין שם פועלים לשכור אבל יש שם פועלים לשכור ואמר צא ושבור מאלו אין לו עליהן אלא תרעומת תני תנא קמיה דרב נותן להם שכרן משלם אמר ליה חביבי אמר אילו אנא הואי לא הוה יהיבנא להן אלא [ד]כפועל בטל ואת אמרת נותן להם שכרן משלם והא עלה קתני ׳אינו דומה הבא טעון להבא ריקן עושה מלאכה ליושב ובטל לא סיימוה קמיה דאמרי סיומה קמיה והכי קאמר חביבי אמר אי הואי אנא לא הוה יהיבנא ליה כלל ואת אמרת כפועל בטל אלא קשיא הך לא קשיא ה״הא דסיירא לארעיה מדאורתא הא דלא סיירא לארעיה מאורתא כי הא דאמר רבא ׳האי מאן דאגר אגירי [ה]לרפקא ואתא מטרא ומלייה מיא אי סיירא לארעיה מאורתא

פסידא

הכי השתא בשלמא אי איתמר איפכא התקבל לי גיטי ואשתך אמרה הבא לי גיטי והוא אומר הילך כמו שאמרה ואמר ר״נ אמר רבה בר אבוה אמר רב משיגיע גט לידו מגורשת אלמא דאדיבורא דידה קא סמיך אי נמי משהגיע גט לידה מגורשת אלמא דאדיבורא דידה קא סמיך אלא התם משום דעקר שליח לשליחותי׳ לגמרי דא״ל שליח לקבלה הוינא להולכה לא הוינא איבעית אימא האי תנא חזרו נמי הטעו קרי ליה דתניא השוכר את האומנין והטעו את בעל הבית או בעל הבית הטעה אותן אין להם זה על זה אלא תרעומת במה דברים אמורים שלא הלכו אבל הלכו חמרים ולא מצאו תבואה פועלין ומצאו שדה בשהיא לחה נותן להן שכרן משלם

אבל אינו דומה הבא טעון לבא ריקן עושה מלאכה ליושב ובטל ב״ר״א שלא התחילו במלאכה אבל התחילו במלאכה שמין להן מה שעשו כיצד קבלו קמה לקצור בשני סלעים קצרו חציה והניחו חציה בגד לארוג בשני סלעים ארגו חציו והניחו חציו שמין להן את מה שעשו היה יפה ששה דינרים נותן להן סלע או יגמרו מלאכתן ויטלו שני סלעים ואם [א]ו סלע נותן להם סלע ר׳ דוסא אומר ׳שמין להן מה שעתיד להעשות היה יפה ששה דינרים נותן להם שקל או יגמרו מלאכתן ויטלו שני סלעים ואם [ב]ו סלע נותן להם סלע ד״במה דברים אמורים בדבר שאין אבוד אבל בדבר האבוד שוכר עליהן או מטען ביצד מטען ה״אומר להן סלע קצתי לכם באו וטלו שתים [ג]ועד כמה שוכר עליהן עד ארבעים וחמשים זוז ׳במה דברים אמורים בזמן שאין שם פועלים לשכור אבל יש שם פועלים לשכור ואמר צא ושבור מאלו אין לו עליהן אלא תרעומת תני תנא קמיה דרב נותן להם שכרן משלם אמר ליה חביבי אמר אילו אנא הואי לא הוה יהיבנא להן אלא [ד]כפועל בטל ואת אמרת נותן להם שכרן משלם והא עלה קתני ׳אינו דומה הבא טעון להבא ריקן עושה מלאכה ליושב ובטל לא סיימוה קמיה דאמרי סיומה קמיה והכי קאמר חביבי אמר אי הואי אנא לא הוה יהיבנא ליה כלל ואת אמרת כפועל בטל אלא קשיא הך לא קשיא ה״הא דסיירא לארעיה מדאורתא הא דלא סיירא לארעיה מאורתא כי הא דאמר רבא ׳האי מאן דאגר אגירי [ה]לרפקא ואתא מטרא ומלייה מיא אי סיירא לארעיה מאורתא

פסידא

הכי השתא בשלמא אי איתמר איפכא התקבל לי גיטי ואשתך אמרה הבא לי גיטי והוא אומר הילך כמו שאמרה ואמר ר״נ אמר רבה בר אבוה אמר רב משיגיע גט לידו מגורשת אלמא דאדיבורא דידה קא סמיך אי נמי משהגיע גט לידה מגורשת אלמא דאדיבורא דידה קא סמיך אלא התם משום דעקר שליח לשליחותי׳ לגמרי דא״ל שליח לקבלה הוינא להולכה לא הוינא איבעית אימא האי תנא חזרו נמי הטעו קרי ליה דתניא השוכר את האומנין והטעו את בעל הבית או בעל הבית הטעה אותן אין להם זה על זה אלא תרעומת במה דברים אמורים שלא הלכו אבל הלכו חמרים ולא מצאו תבואה פועלין ומצאו שדה בשהיא לחה נותן להן שכרן משלם

אבל אינו דומה הבא טעון לבא ריקן עושה מלאכה ליושב ובטל ב״ר״א שלא התחילו במלאכה אבל התחילו במלאכה שמין להן מה שעשו כיצד קבלו קמה לקצור בשני סלעים קצרו חציה והניחו חציה בגד לארוג בשני סלעים ארגו חציו והניחו חציו שמין להן את מה שעשו היה יפה ששה דינרים נותן להן סלע או יגמרו מלאכתן ויטלו שני סלעים ואם [א]ו סלע נותן להם סלע ר׳ דוסא אומר ׳שמין להן מה שעתיד להעשות היה יפה ששה דינרים נותן להם שקל או יגמרו מלאכתן ויטלו שני סלעים ואם [ב]ו סלע נותן להם סלע ד״במה דברים אמורים בדבר שאין אבוד אבל בדבר האבוד שוכר עליהן או מטען ביצד מטען ה״אומר להן סלע קצתי לכם באו וטלו שתים [ג]ועד כמה שוכר עליהן עד ארבעים וחמשים זוז ׳במה דברים אמורים בזמן שאין שם פועלים לשכור אבל יש שם פועלים לשכור ואמר צא ושבור מאלו אין לו עליהן אלא תרעומת תני תנא קמיה דרב נותן להם שכרן משלם אמר ליה חביבי אמר אילו אנא הואי לא הוה יהיבנא להן אלא [ד]כפועל בטל ואת אמרת נותן להם שכרן משלם והא עלה קתני ׳אינו דומה הבא טעון להבא ריקן עושה מלאכה ליושב ובטל לא סיימוה קמיה דאמרי סיומה קמיה והכי קאמר חביבי אמר אי הואי אנא לא הוה יהיבנא ליה כלל ואת אמרת כפועל בטל אלא קשיא הך לא קשיא ה״הא דסיירא לארעיה מדאורתא הא דלא סיירא לארעיה מאורתא כי הא דאמר רבא ׳האי מאן דאגר אגירי [ה]לרפקא ואתא מטרא ומלייה מיא אי סיירא לארעיה מאורתא

פסידא

הגהות הגר״א

[א] [ב] גב׳ ואם פלג. ג״כ שקל כל״ל: [ב] שם לריפקא נתפם בגליון פי׳ לחרוש כו׳. ג״כ אבל הדפוסים מפרש להשקות השדה: [ד] רש״י ד״ה הא דסיירא. ויתיקן כו׳. ג״כ ומ״ש מפרש שהבעה״ב ביקר בעצמו מבשרא שאי לא פסע ומה כידו לעשות:

מוסף רש״י

בשלמא אי איתמר איפכא התקבל לי גיטי. לחמרה ליה היא, והוא אומר הבא לי גיטי וכעל לחמר ליה הילך כמה שאמרה, מיהת למיפסע בעיין מדרב נחמן, דאי אמר רב נחמן עלה משיגיע גט לידו מגורשת, מיהת למיפסע דאדיבורא דידה קמיך ולא תיימה מלא כדעבוה ומסריא ניהליה בתורת קבלה (ג״ט ס״ג). אי נמי. היה אומר רב נחמן עלה, משהגיע גט לידה מגורשת. מצטיין מינה לתדיבורא דידיה קמיך ויתיישנים. דהכי אמרה ומסריא ליה בתורת הולכה (שם). אלא התם. השתא דאמר רב נחמן מיהת מיגר מגורשת, ניחא למיפסע דטעמא משום דאמר תדיבורא דשליח הוא, דאי נמי תדיבורא דידה קמיך ושויה שליח להולכה משמיענן רב נחמן דשליח ניחה ליה בתורת הכי קבלים מלא ניחה ליה בשיירותא ואמר שליח לקבלה אפשי לחיים, שליח להולכה אי אפשי לחיות, הלכך אי נמי אמלוך ואתעשיר ניהלה נאי ניטח הוא, דמעיקרא לא קבל עלוי להיות שליח לגבעל להילוך (שם).

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones
Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com